

Ο Άγιος Γαβριήλ ο Ομολογητής και η μαγεία. «Μια νύχτα που ο π. Γαβριήλ βρισκόταν στην Τιφλίδα, Άγγελος Κυρίου τον ξύπνησε και τον διέταξε να τον ακολουθήσει.....»

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ο π. Γαβριήλ προσπαθούσε πάντα να μας προφυλάξει από την επήρεια του κακού με την προσευχή του αλλά και τις συμβουλές του. Έλεγε, για παράδειγμα, πως η μαγεία και η καφεμαντεία είναι δεμένες όπως το ψωμί με το ζυμάρι, ενώ έδινε πολύ μεγάλη σημασία στη δύναμη της προσευχής κι έλεγε πως είναι ένα από τα πιο ισχυρά όπλα στα χέρια του καλοπροαίρετου χριστιανού.

— Τι νομίζετε; Το κακό, η μαγεία, δεν είναι μόνο αυτό που κάνει ο μάγος. Το κακό μπορεί να το κουβαλάει και ο απλός άνθρωπος. Μπορεί ακόμη και ο καλόπιστος. Γι' αυτό λέγε πάντοτε την προσευχή της «προϋπάντησης»: «Κύριε ο Θεός, απάλλαξε μας από τις κακές προθέσεις και να πράξουμε εν ειρήνη το θέλημα Σου. Αμήν». Σταύρωσε και την πόρτα στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Αν υπάρχουν υποψίες ότι στο σπίτι έχουν κάνει μάγια, πρέπει να φέρουν τον

ιερέα να διαβάσει «ευχές κατά της μαγείας» και έτσι να ευλογηθεί το σπίτι. Ο ιερέας δεν πρέπει να φέρει τον αγιασμό από την εκκλησία, αλλά να κάνει μικρό αγιασμό μέσα στο σπίτι και με αυτό να το ραντίσει. Από μόνος του όμως ο αγιασμός δεν διώχνει τη δαιμονική ενέργεια. Αλλά, αν δεν έχουν γίνει μάγια, ένας απλός αγιασμός είναι αρκετός.

— Κήρυττα τον Χριστό όταν πέρασε από μπροστά μου ένα ανδρόγυνο που τσακωνόταν. Η καρδιά μου με οδήγησε να πάω κοντά τους. Κόντευαν να χωρίσουν. Παρακάλεσα τον νεαρό να του μιλήσω ιδιαιτέρως. Συναντηθήκαμε στο ναό και του

είπα πως ξέρω ότι του έχουν κάνει μάγια, γι' αυτό και δεν μπορεί να έχει συζυγικές σχέσεις με τη γυναίκα του και πως, αν με ακούσει, θα τον βοηθήσω. Εκείνος με άκουσε. Μόνοιασε με τη γυναίκα του και έκαναν δύο παιδιά (όπως του προείπε ο Γέροντας).

— Προ καιρού, μια γειτόνισσα με παρακάλεσε να τη βοηθήσω γιατί ήξερε πως της είχαν κάνει μάγια. Πήγα, παίρνοντας το Μεγάλο Ευχολόγιο, αγίασα το σπίτι και ύστερα διάβασα, σύμφωνα με τον κανόνα, τις ευχές κατά της μαγείας. Η καρδιά μου, μου υπέδειξε πού ήταν τα μάγια. Τα έβγαλα και τα έκαψα στη μέση της αυλής. Μερικές μέρες αργότερα, πηγαίνοντας προς τη λαϊκή αγορά, δεν ξέρω γιατί, πέρασα απ' αυτό το σπίτι. Μπήκα στην αυλή και τους χαιρέτησα όλους. Γιατί μπήκα και τι ήθελα δεν ήξερα. Γυρνώντας να φύγω, σκόνταψα και έπεσα κάτω με την πλάτη, όπου κόλλησα ακριβώς στο σημείο εκείνο που την προηγούμενη μέρα είχα κάψει τα μαγικά αντικείμενα. Κατάπια και τη γλώσσα μου. Ήρθαν οι γείτονες και δεν μπορούσαν να με σηκώσουν. Ήμουν έτσι ξαπλωμένος, σαν να με είχαν καρφώσει στο έδαφος. Κι εκείνη τη στιγμή κατέφθασε ένας γνωστός μου ιερέας, ο οποίος μου είπε ότι η καρδιά του τον πληροφόρησε να με βρει. Μου διάβασε ευχές, με ράντισε με αγιασμό, με σταύρωσε και με σήκωσε εύκολα. Τότε είπα: «Στο σημείο αυτό έκαψα τις προάλλες τα μάγια και, από την απροσεξία μου, έμπλεξα στην παγίδα του Πονηρού».

— Ένας μοναχογιός είχε δαιμονιστεί και είχε καταφύγει στο δάσος. Οι γονείς του με δυσκολία τον γύρισαν στο σπίτι. Η μητέρα του με παρακαλούσε να τον βοηθήσω. Τότε η Θεολογική Σχολή βρισκόταν στο Σαμτάβρο. Από εκεί πήρα έναν μαθητή για να με βοηθήσει να διαβάσω την ευχή του εξορκισμού. «Θα γίνεις παπάς, και θα σε ωφελήσει», του μήνυσα. Ήρθε μαζί μου. Του ζήτησα να μου στηρίξει την πλάτη. Πήρα το ευχολόγιο και όταν άρχισα να διαβάζω τα μάτια μου σκοτείνιαζαν, δεν μπορούσα να δω και από το στόμα μου έβγαινε αφρός. Κι επιπλέον, σαν μια άγνωστη δύναμη να με έσπρωχνε. Δεν έχασα όμως το νου μου. Σε λίγο, με τη χάρη του Κυρίου, έκανα το σταυρό μου και όλα καθάρισαν, ένιωσα καλύτερα και άρχισα να διαβάζω. Και αυτό το παιδί γλίτωσε από την παγίδα του Σατανά.

Μια πιστή θυμάται: «Κάποια γειτόνισσα μου, που μόλις είχε επιστρέψει από τον π. Γαβριήλ, δεν μπορούσε να περπατήσει. Ήρθε σπίτι και παραπονιόταν στη μητέρα μου:

- Ποιος είναι αυτός; Από την ώρα που με σταύρωσε δεν μπορώ να σταθώ στα πόδια μου.

Η μητέρα μου μετέφερε τα λόγια αυτά στον π. Γαβριήλ και εκείνος, συνοφρυωμένος, της απάντησε-

Σε κανένα δεν έκανα κακό. Απλώς εκείνη έπαθε αυτό που επιθυμούσε να πάθετε εσείς.

Αργότερα, αφότου πέθανε η μητέρα μου, η θεία μου με ρώτησε αν είχαμε τίποτα ρούχα της, διότι μια κοινή μας γνωστή ισχυριζόταν ότι την είδε στ' όνειρο της γυμνή και της ζητούσε να της δώσει ρούχα να ντυθεί. Και έτσι σκέφτηκε να της στείλει ρούχα μέσω κάποιου που πέθανε στο χωριό μας. Όλα αυτά τα αναφέραμε στον π. Γαβριήλ. Ο Γέροντας μας άκουγε σκεπτικός και ξαφνικά, με φωνή που δεν έμοιαζε ανθρώπινη, φώναξε:

— Ου! Σατανά! κουνώντας τις γροθιές του. Σκέφτηκα μήπως τρελάθηκε. Μόλις ηρέμησε, μας είπε:

— Μη δώσετε επ' ουδενί τα ρούχα που σας ζήτησε. Θέλουν να κάνουν πιο δυνατά μάγια στον νεκρό.

Κι από τότε κανείς δεν μας ξαναζήτησε τίποτα».

Μια νύχτα που ο π. Γαβριήλ βρισκόταν στην Τιφλίδα, Άγγελος Κυρίου τον ξύπνησε και τον διέταξε να τον ακολουθήσει. Πήγαν στο νεκροταφείο Χοντζεβάνι. Εκεί του είπε ν' ανοίξει έναν τάφο. Ο Γέροντας, χωρίς να πει λέξη, υπάκουσε κι άρχισε να σκάβει. Μετά από αρκετή ώρα δουλειάς, βρήκε μερικά παράξενα αντικείμενα, μαζί με μια κούκλα χειροποίητη, καρφωμένη με πολλές βελόνες. Ο Άγγελος τον διέταξε να τα πετάξει όλα πίσω του, έτσι που να μην ακουμπάνε το ένα το άλλο. Τρεις μέρες ύστερα, είδε ένα όνειρο.

Μας διηγήθηκε ο ίδιος:

«Βρισκόμουν σ' ένα χωριό με Τατάρους. Προχωρώντας, έβλεπα αριστερά μου και δεξιά μου σπίτια με άσπρες ταράτσες. Σ' ένα σπίτι έμενε όρθιος μόνο ένας τοίχος κι αυτός ήταν έτοιμος να πέσει. Κοντά στον τοίχο ήταν μια νέα γυναίκα με μαντίλα κι ένα μωρό στην κούνια που το λίκνιζε.

— Γυναίκα, πάρε από εκεί την κούνια. Θα πέσει ο τοίχος και θα σας σκοτώσει και τους δύο.

Εκείνη δεν μου έδωσε σημασία και συνέχισε να κουνάει την κούνια. Την προειδοποίησα τρεις φορές. Την τρίτη φορά, με κοίταξε ήρεμα και χαμογελώντας μου είπε:

— Εσύ μου έκανες τέτοια καλοσύνη, που όχι ο τοίχος, αλλά τίποτα δεν θα μπορέσει πια να μας κάνει κακό».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ . Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ (1929-1995) Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ.

Πηγή: http://apantaortodoxias.blogspot.gr/2013/11/blog-post_613.html
blogspot.gr/2013/11/blog-post_613.html